

26. évközi vasárnap 2013.

Bevezetés

A mai évközi 26. vasárnap a Szentírás vasárnapja. A liturgia az evangéliumban a szegény Lázárról és a dúsgazdagról szóló példabeszédet olvastatja fel.

Nem tudom, hogy a testvérek szerint ez a példabeszéd a szegény Lázárokat akarja-e vigasztalni, vagy a dúsgazdagokat figyelmeztetni? Úgy gondolom, hogy mindannyian azt válaszolnánk, hogy a dúsgazdagokat akarja figyelmeztetni. Mivel mi nem vagyunk dúsgazdagok, akkor talán számunkra nincs is mondánivalója? De igen is van! Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg nekünk, hogy gyakran megfeledkezünk arról, hogy a keresztény ember célja nem a rossz elkerülése, hanem a jó megtétele! Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Mi, akik szeretjük a családukat, gyakoroljuk vallásunkat, bocsásd meg, hogy nem tesszük a jót, amikor tennünk kellene. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy mi különbséget teszünk a segítségre szorulóknak közt, ismerősök és ismeretlenek, jók és rosszak között. Uram irgalmazz!

Evangélium után

"Volt egy gazdag ember. Halottuk az imént felolvasott evangéliumi szakaszban. Bíborba és patyolatba öltözködött, és mindennap dúsan lakmározott. Volt egy Lázár nevű koldus is, ez ott feküdt a kapuja előtt, tele fekélyekkel. Szívesen jóllakott volna az ételmaradékból, ami a gazdag ember asztaláról lehullott, de abból sem adtak neki."

Íme, a példabeszédben is említett, e világ nagy ellentétei. Gazdagság és szegénység. Az egyik pazarol, a másik nélkülöz. Annak ellenére, hogy mindenkinek egyformán joga lenne az emberhez méltó élethez.

Látjuk: Az anyagi javak túláradó bőséggel állnak egyes társadalmi rétegek rendelkezésére. Ennek az a veszélye, hogy a birtoklás rabszolgájává teszi az embert. Az ilyen embernek nem marad más perspektívája, mint a gyarapodás, és a birtokolt dolgok állandó modernebbre történő cseréje. Ez annak a fogyasztói társadalomnak a jellemzője, amely csak pocskol és termeli a hulladékot. Nem törődik azzal, hogy az a használati tárgy, amelyet eldob, még a szegényebbeknek továbbadható lenne.

Az ilyen ember – miközben hajszolja az anyagi javakat, elszegényedik emberségében, elveszti szolidaritás érzékét, s erkölcsileg egyre mélyebbre süllyed.

A mai világnak ezt a kettős arculatát – **gazdasági túlfejlettségét és morális alulfejlettségét** – jól ábrázolja a szívtelen gazdagról és a szegény Lázárról szóló példabeszéd.

Íme, a világ nagy ellentétei. Gazdagság és szegénység. Az egyik pazarol, a másik nélkülöz.

Félreértik a mai példabeszédet azok, akik úgy értelmezik, hogy a szegény lázárok, a szegények vigasztalására szolgál e példabeszéd. Az Úr Jézus a mennyei boldogsággal **nem a szegény Lázárt vigasztalja, hanem a szívtelen gazdagot fenyegeti.** Megismétlem: **a szívtelen gazdagot fenyegeti.**

Miért?

Hiszen az evangéliumi dús-gazdag ember semmi rosszat nem tesz. Éli világát, örül a gazdagságának. Mint a történet közepén kiderül, a családját is nagyon szereti, hiszen amikor Ábrahámval alkudozik, arra gondol, hogyan menthetné meg a testvéreit. És miért került mégis a példabeszéd szerint ilyen gyöttrő helyzetbe?

A válasz egyszerű, és mégis nagyon ijesztő. Nem azért került ilyen állapotba a gazdag, mert rosszat tett! Nem is az életmódja miatt. Hanem azért, mert nem tett jót. Nem gonoszságból, egyszerűen nem jutott eszébe. Pedig Isten jelet adott neki: Lázár egyenesen a kapujában feküdt! De ő átlépte nap, mint nap.

Az éhező Lázárt úgy állítja elének, mint a gazdagságban élő emberiség szégyenét. Ugyanis, helyesbítem az iménti, bibliai dús-gazdagról mondott előző szavaimat, Mert a napjaink dús-gazdagjainak az életét szemlélve, ugyanis súlyosan vétkeznek mindenütt azok a szívtelen gazdagok, akik kapzsiságukkal, harácso-lásukkal lettek és lesznek multi-milliárdosokká. Még pedig úgy, hogy ugyanakkor szegénységbe, nyomorba taszítják embertestvéreiket.

Számukra, a jézusi tanítás szerint, nincs hely az Isten országában. De még a tisztességes, becsületes emberek társadalmában sem! Ők a kereszténység tagadói, sőt kiirtani akarói, s tetteikkel lejáratói a nem keresztény kultúrájú népek előtt.

Akik nem ismerik fel Jézust a nélkülöző embertestvéreikben, azok nem keresztények, és megdöbbenve

hallhatják majd a végítélet napján az Úr Jézus eme szavait: "Nem ismerlek titeket!". Az ilyenek nemhogy nem teszik a jót, hanem kifejezetten a rosszat teszik.

Napjainkban sok millió ember éheznek, és sok tízezer ember hal éhhalált naponta. Mégsem azon törik az illetékesek a fejüket, hogy hogyan juttassanak élelmet a megtermelt fölöslegeikből, túltermelésből adódó, eladatlan készleteikből az éhezőknek, hanem sokkalta inkább azon, hogy a föld egyik részéről a föld másik részére hogyan juttassanak el, fegyvereket az emberek egymás gyilkolására. Az ilyenek nemhogy nem teszik a jót, hanem kifejezetten a rosszat teszik.

Számomra az is érthetetlen, hogy amíg milliók éheznek a háttér emberei, a mai dús-gazdagok, - nem a föld terméséért, hanem a be nem vétéséért, - nem az állati termékekért, hanem az anyaállatok leöléséért, - nem a boréért, hanem a szőlőtőkék kivágásáért fizetnek.

Sokak igyekezete ellenére, még nem tűnt el a Könyvek Könyve. Sőt növekszik a kiadásainak száma. Már pedig, ha olvasnák, tudnák, hogy az éhezőknek ételt adni, a szomjazóknak italt adni, a mezíteleket felruházni, a betegeteket gyógyítani, legszentebb feladata az embernek itt e földön!

Erre emlékeztessen bennünket az ebben a Könyvben őrzött szegény Lázárról szóló példabeszéd. Amíg időnk van, tegyük a jót!

Amen.

F. F.